

Захист прав дітей в умовах збройного конфлікту

24 лютого 2022 року жахлива новина сколихнула усю Україну. Війна... Скільки болю, жаху, стогону людських голосів, смутку та печалі криється за цим коротким словом. Скільки страшних спогадів постає перед очима кожного із нас, коли ми чуємо його. У всіх ці спогади різні, але їх об'єднує те, що всі вони сповнені сумом та розпачем, втратами та слізьми.

Діти, що зростають в умовах воєн, захищені нормами міжнародного гуманітарного права як частина цивільного населення. Проте, з огляду на вразливість і потреби, пов'язані з дитячим розвитком, діти мають особливий захист. Під час війни порушуються всі права дитини: право на життя, право бути з сім'єю і громадою, право на здоров'я, право на розвиток особистості, а також право на турботу і захист.

Як же страшно, що вже на початку життя нам щось загрожує! Скільки жахливих ситуацій можуть статися із дітьми під час збройного конфлікту...

Мар'янка, 5 років

Вибух. А за ним ще один і ще... І ще... Аж раптом сині квіти вкрилися червоною росою. Мар'янка горнеться до мами, бачить, що та лежить і не ворухиться... Слабкі ручки щосили обіймають неньчину шию, а багрянні від розпачу щічки все горнуть до ще теплих маминих вуст. Аж ось підбігає дід Семен, хапає малу і чимдуж біжить додому. Повітря пронизує сповнене розпачу, смутку і болю «Мамо!» І вже не чути за ним ні журавлів, ні вибухів, ні шаленого дихання діда Семена. І світу всього не видно за скляними очима...

Оксана, 15 років

Дівчина із самого ранку відпрацьовує «Чорного лебедя» – мрія стати прямою не покидала її з дитинства. Останнє па... Серце шалено б'ється! Оксана заплющує очі і мільйони діамантових уламків впираються в її тіло. Снаряд влучив десь поряд і його хвиля вщент рознесла дзеркальну залу.

Лунають постріли. Потрібно бігти, рятуватися! Але ноги чомусь відмовляються це робити. Будь-який непевний рух пронизує нестерпним болем аж до кісточок: «Що далі? Невже це все? Я навіть не сказала рідним, як я їх люблю! Ні, я не готова помирати!». Паніка. Розпач. Темрява. Небо плаче. То чому ж воно плаче?! Плаче і вікно, он на шибках мокрі стежинки. Йому теж боляче, чому?!

Ми завжди не цінуємо простих речей, аж поки їх не втратимо. Блакитне небо та яскраве сонечко над головою; тихі ночі, сповнені пахощами степів та милозвучними піснями цвіркунів; маленькі бджілки, які бринять над яскравими соняшниками; добрі та веселі посмішки близьких людей – все це і є мир.

Мир живе у моїй душі і я вірю – скоро пануватиме у всій Україні!